

ม.ร. ทำบุญอุทิศแด่วีรชน

มหาวิทยาลัยรามคำแหง กำหนด
ทำบุญอุทิศส่วนกุศลแด่วีรชน ผู้เสีย
ชีวิตเนื่องในเหตุการณ์ระหว่างวันที่
๑๔-๑๕ ตุลาคม ๒๕๑๖ การทำบุญ
นี้กระทำ ณ ศาลาการเปรียญ วัดเทพ
สิทธา คลองตัน วันจันทร์ที่ ๒๒ ตุลาคม
๒๕๑๖ เวลา ๑๐.๐๐ น.-๑๒.๐๐ น.

ข่าวจาก สวป.

การสอบไล่

การสอบไล่ภาค ๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๖ จะกำหนด
ไว้ในราวเดือนพฤศจิกายน ๒๕๑๖ และจะประกาศให้
นักศึกษาทราบล่วงหน้าอย่างน้อย ๑๕ วัน ทางวิทยุ
หนังสือพิมพ์รายวันและข่าวรามคำแหง

นักศึกษาย้ายคณะหรือสาขาวิชา

ในการลงทะเบียนเรียนวิชาต่างๆ ในภาค ๒ ปีการ
ศึกษา ๒๕๑๖ นี้ นักศึกษาที่ย้ายคณะหรือสาขาวิชา ให้ลง
ทะเบียนเรียนในวันและเวลาของรหัสประจำตัวเดิม แต่
กรอกหลักสูตรต่างๆ โดยให้รหัสประจำตัวใหม่

ข่าวจากคณะรัฐศาสตร์

๑. เมื่อวันจันทร์ที่ ๘ ตุลาคม ๒๕๑๖ คณะอาจารย์
ในสาขาวิชาสาขารัฐศาสตร์ได้ร่วมประชุมเพื่อปรึกษาหารือส่งเสริม
ความก้าวหน้าทางวิชาการ ในกรณีนี้ได้เชิญโดยอาจารย์
อัยฎ่างค์ ปาณิกบุตร เป็นผู้นำการสนทนา-อภิปราย
ในเรื่อง "ลัทธิสังคมนิยม" โดยมีอาจารย์สุชุม นวลสกุล
เป็น moderator ผศ. อัมพร วิจิตรพันธ์ แห่งคณะเศรษฐ
ศาสตร์ได้เข้าร่วมแสดงความคิดเห็นด้วย

๒. ในภาค ๑ ปีการศึกษา ๒๕๑๖ ชมรมรัฐศาสตร์
ได้จัดพิมพ์เอกสารทางวิชาการขึ้นมา ๒ เล่ม

๒.๑ เล่มที่หนึ่งมีบทความเรื่อง "การเมือง
กับคูเออร์" โดย บรรพต วีระสือ และ "ลึกลับกับกัมพูชา:
การทำเนียบนโยบายเป็นกลาง" โดย ธนาสาธุย์ สดะเวทิน

๒.๒ เล่มที่สอง มีบทความเรื่อง "ลัทธิสังคมนิยม"
โดย อัยฎ่างค์ ปาณิกบุตร และ "เผด็จการที่ไม่ใช่
ประชาธิปไตยก็ไม่เชิง" โดย ชวัญวุฒิ วัชรพงศ์. ●

ข่าวจากแผนกตะกร้อ

แผนกตะกร้อ อคมร. จะทำการคัดเลือก นักกีฬา
ตะกร้อในวันอาทิตย์ ที่ ๒๘ ก.ค. ๒๕๑๖ เวลา ๑๓.๐๐ น.
ณ โรงพลศึกษา เพื่อเป็นตัวแทนของมหาวิทยาลัยเข้า
ร่วมการแข่งขันกีฬาแห่งประเทศไทย ประจำปี ๒๕๑๖
ณ.ศ. ๒๕๑๖ ●

ประกาศ กองทุนสงเคราะห์นักศึกษา ม.ร.

คณะกรรมการผู้บริหารกองทุน ได้พิจารณาเห็น
สมควรจัดให้ทุนการศึกษาแก่นักศึกษามหาวิทยาลัยราม
คำแหง ความวัตถุประสงค์ของกองทุน ซึ่งกองทุนก่อตั้ง
มาเป็นเวลาไม่นานนักและได้จัดหาทุนโดยการแสดงดนตรี
๓ หอประชุมใหญ่ ศักดิ์สิทธิ์ร่วม ๒ ครั้ง เพื่อเป็น
การช่วยเหลือเพื่อนนักศึกษาอย่างแท้จริงตามเจตนารมณ์
ของผู้ก่อตั้ง ทางกองทุนจึงได้พิจารณาอนุมัติให้ทุนแก่นัก
ศึกษา จำนวน ๔ ทุน ๆ ละ ๑๐๐ บาท

เงื่อนไข ผู้ที่สมควรจะได้รับการพิจารณาขอรับ
ทุนต้องได้ ๑๕ หน่วยกิต (ของภาคการศึกษาที่ ๒ ของปี

๑๕ หรือ ภาคแรกของปี ๑๖) ขึ้นไป และไม่จำเป็นต้อง
ได้ G

วันเวลาสมัครขอรับทุน วันที่ ๒๐ พฤศจิกายน
๒๕๑๖ ถึง ๓๐ พฤศจิกายน ๒๕๑๖ พร้อมรูปถ่าย ๒ รูป
และใบเกรด

สถานที่ ณ ห้องสำนักงานกองทุน ห้อง ๒๐๑ ตึก
เบกพล ภายในบริเวณมหาวิทยาลัยรามคำแหง
การพิจารณา โดยคณะกรรมการขอเรียนเชิญ
อาจารย์ท่านผู้ใหญ่และอาจารย์ที่ปรึกษาเป็นผู้พิจารณาใน
ครั้งนี้

จึงประกาศให้เพื่อนนักศึกษาและผู้ที่มีความ
ประสงค์จะขอรับทุนจากกองทุนสงเคราะห์ ฯ ทั่วทุกวง

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์

โดย ดร. กิพย์ พิทธิชัยเมธา

เนื่องจากเรื่องต่าง ๆ ของเศรษฐศาสตร์จุลภาค ส่วนมากในปัจจุบันจำเป็นต้องเสนอไว้ในลักษณะเป็น จำนวนหรือปริมาณเพื่อให้กระทัดรัดถูกต้อง และเข้าใจง่าย ด้วยเหตุผลอันนี้ ผู้เขียนเรื่องนี้จึงต้องใช้คณิตศาสตร์แขนงต่าง ๆ อยู่มาก เช่น เลขคณิต พีชคณิต เรขาคณิต แคลคูลัส และสถิติ เป็นต้น นอกจากนี้ ผู้เขียนยังใช้วิธีการบรรยายประกอบไปด้วย ทั้งนี้ เพื่อให้ผู้อ่านเข้าใจได้ง่ายยิ่งขึ้น อนึ่ง การเสนอเรื่องต่าง ๆ ของเศรษฐศาสตร์จุลภาคไว้ในบทความนี้ ผู้เขียนได้เสนอไว้ในลักษณะการวิเคราะห์ทางทฤษฎี โดยใช้คณิตศาสตร์แขนงต่าง ๆ ดังกล่าวเป็นเครื่องมือในการวิเคราะห์ ถ้าปราศจากการใช้คณิตศาสตร์เช่นว่านี้แล้ว ทฤษฎีเศรษฐศาสตร์จุลภาคก็จะล้าสมัย และจะทำให้ผู้ศึกษามีความล้าหลังในเรื่องเศรษฐศาสตร์แขนงนี้เป็นอย่างมากด้วย

ต่อไปจะขอกล่าวถึงแขนงคณิตศาสตร์ที่ใช้ในบทความนี้พอเข้าใจเท่านั้น มิใช่จะกล่าวถึงอย่างละเอียดคร่าวกับว่าเรากำลังศึกษาวิชาเหล่านี้โดยเฉพาะ ซึ่งมีใช้การศึกษาเศรษฐศาสตร์จุลภาคเลย

๑. สัญลักษณ์ (Symbols)

เนื่องจากเศรษฐศาสตร์เป็นวิชาที่เต็มไปด้วยการบรรยายด้วยถ้อยคำสำนวนอันมากมาย ซ้ำ ๆ ซาก และยากแก่การเข้าใจหรือเลือนลอบ นักเศรษฐศาสตร์จึงได้หาศัพท์ทางเทคนิค (Technical Vocabulary) มาใช้แทนสิ่งไปก่อนนั้น นักวิชาการดังกล่าวจึงไม่พอใจเพราะใช้เวลานานในการเขียน จึงได้คิดหาสัญลักษณ์ต่าง ๆ มาใช้แทนศัพท์ทางเทคนิคเหล่านั้น เพราะมีความหมายและสะดวกแก่การเขียนมากกว่า แม้มีของจะยุ่งเหยิงในระยะแรก แต่ต่อไปเมื่อคุ้นเคยแล้วก็กลายเป็นสิ่งที่สวยงามหรือมีศิลปะ ถึงอย่างไรก็ดี สัญลักษณ์ดังกล่าวโดยตัวมันเองมิใช่คณิตศาสตร์ แต่เป็นเพียงชวเลขแบบหนึ่งที่ทำให้ความสะดวก (Convenient Form of Shorthand) เท่านั้น ในปัจจุบันนี้ บรรดานักเศรษฐศาสตร์ได้ยอมรับเอาสัญลักษณ์ต่าง ๆ มาใช้กันอย่างกว้างขวาง ทั้งนี้ ผู้ศึกษาเศรษฐศาสตร์จะต้องสนใจชวเลขแบบนี้ไว้เป็นพิเศษ

๒. ฟังก์ชัน (Function)

เมื่อนักเศรษฐศาสตร์ต้องการพูดว่าปัจจัยอันหนึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยอันอื่น เขาก็พูดว่าปัจจัยอันหนึ่งเป็นฟังก์ชันของปัจจัยอัน ฟังก์ชันเป็นถ้อยคำทางเทคนิคที่ใช้เรียกความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปรต้นตั้งแต่สองตัวขึ้นไป เช่น ในกรณีการผลิต จำนวนผลผลิตที่จะได้รับขึ้นอยู่กับปริมาณการ 투입แห่งหนึ่ง ย่อมขึ้นอยู่กับตัวสินค้าและจำนวนปัจจัยที่ใช้ในการผลิตผลผลิตนั้น เพื่อให้กระทัดรัดเขาใช้สัญลักษณ์แทนคือ Q เป็นปริมาณผลผลิตที่จะได้รับ และ X1 เป็นปริมาณปัจจัยที่จะใช้ในการผลิต Q สมพันธ์ภาพระหว่าง Q และ X1 อาจเขียนได้ ดังนี้

$$Q = f(X_1)$$

เราอ่านฟังก์ชันนี้ว่าปริมาณ Q ที่ได้รับขึ้นอยู่กับหรือเป็นฟังก์ชันของปริมาณปัจจัย X1 ส่วน f คือ คำที่เป็นฟังก์ชันของ ซึ่งแปลว่า "ขึ้นอยู่กับ" นั่นเอง เป็นสมการทางคณิตศาสตร์อย่างหนึ่งที่น่าสนใจเพื่ออธิบายเรื่องดังกล่าวแล้ว

ในกรณีผู้ประกอบการใช้ปัจจัยการผลิตหลายอย่างในเวลาเดียวกัน แต่เราต้องการศึกษาเกี่ยวกับการเปลี่ยนแปลงของ Q ต่อการเปลี่ยนแปลงของ X1 เราจะต้องสมมุติให้ปริมาณของปัจจัยการผลิตอื่น ๆ อยู่คงที่ไว้ ให้เปลี่ยนแปลงได้เฉพาะปัจจัยที่เราศึกษาอยู่เท่านั้น ซึ่งอาจเขียนเป็นฟังก์ชันการผลิตได้ ดังนี้

$$Q = f(X_1/X_2/X_3 \dots \dots \dots X_n)$$

เราอ่านสมการนี้ว่าจำนวน Q ที่ได้รับขึ้นอยู่กับหรือเป็นฟังก์ชันของจำนวน X ที่นำมาใช้ โดยสมมุติให้ชนิดและปริมาณของปัจจัยอื่น ๆ (คือ X2 X3 ..... Xn) อยู่คงที่ ทั้งนี้ เพื่อหาการเปลี่ยนแปลงของ Q ต่อการเปลี่ยนแปลงของ X1 ได้สะดวก ขอให้สังเกตว่าเส้นตรงที่ตัดเฉียงอยู่ระหว่าง X1 กับ X2, X3 ..... Xn คือ เส้นตรงที่แสดงว่า X1 เปลี่ยนแปลงได้ แต่ X2, X3 ..... X1 เปลี่ยนแปลงไม่ได้ คือ มีจำนวนคงที่โดยตลอด

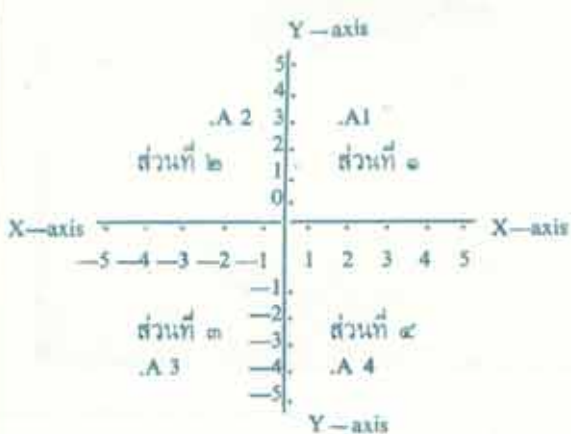
ในกรณีอุปสงค์ เราอาจเขียนฟังก์ชันของอุปสงค์ (Demand Function) ได้ดังนี้

$$D = f(P)$$

D คือ จำนวนสินค้าชนิดหนึ่งที่มีบริโภคนิยมต้องการซื้อ P คือ ราคาของสินค้านั้น เราอ่านสมการนี้ว่าปริมาณสินค้าที่มีบริโภคนิยมต้องการซื้อจะมากหรือน้อยขึ้นอยู่กับหรือเป็นฟังก์ชันของราคาสินค้านั้น

๓. กราฟ (Graphs)

ฟังก์ชันที่มีตัวแปรสองตัวดังกล่าวอาจนำมาใช้ในการทำกราฟได้ กราฟที่ตามปกติคือตัวประสาน ๒ ตัว (Two Co-ordinates) ซึ่งได้แก่ เส้นตรงที่ตัดซึ่งกันและกันที่จุดเริ่มต้น (o) และทำมุม ๙๐ องศา เส้นแกนตั้งเรียกว่า แกนแนว (Y-axis) เส้นแกนนอนเรียกว่า แกนเอ็กซ์ (X-axis) แกนแนอนแสดงเป็นตัวแปรอิสระ (Independent Variables) และแกนตั้งแสดงเป็นตัวแปรตาม (Dependent Variables) กราฟแบ่งออกเป็น ๔ ส่วน (Quadrants) ตัวอักษร คือ ส่วนที่ ๑ ที่ ๒ ที่ ๓ และที่ ๔ และที่ ๔ (โปรดดูภาพที่ ๑)

รูปที่ ๑

แสดงการแบ่งส่วนของแผนกราฟเลขคณิต

ในส่วนที่ ๑ ค่าของ X เป็นบวก และค่าของ Y เป็นบวก
 " ๒ " X เป็นลบ " Y เป็นบวก
 " ๓ " X เป็นลบ " Y เป็นลบ
 " ๔ " X เป็นบวก " Y เป็นลบ

ต่อไปถ้าเราต้องการชื่อบอกค่าของ X และ Y ที่จุดใดจุดหนึ่ง เช่น จุด A ในแผนกราฟทางปฏิบัติกันมา เราเขียน X และ Y ในวงเล็บดังนี้ *

$$A = (X, Y)$$

* R.J. Barnes, Economic Analysis; An Introduction (London; Butterwoods, 1971), pp. 17-21.

ค่าของ X และ Y ที่จุด A เราเรียกว่าจุดร่วมหรือจุดประสานกัน (Coordinates of Point) รูปที่ ๑ แสดงที่อยู่ของจุด A ย้อยต่าง ๆ เมื่อค่าของ X และ Y ที่อยู่ในวงเล็บมีดังนี้

- A1 = (๒, ๓)
- A2 = (-๒, ๓)
- A3 = (-๔, -๔)
- A4 = (๔, -๓)

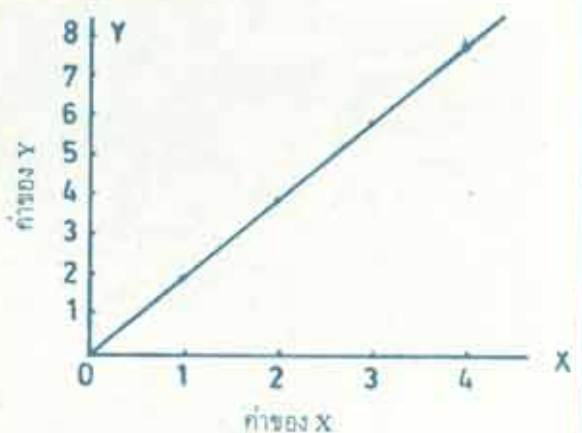
สัมพันธ์ภาพ Functional Relationship ระหว่างตัวแปรต่าง ๆ เราสามารถนำมาแสดงในรูปสมการหรือในรูปกราฟก็ได้ ถ้าเขียนในรูปสมการก็จะได้ Y = 2X เมื่อสมมุติค่าของ X (a series of Values to X) ขึ้นแล้วเราก็ได้ค่าของ Y ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๑ นี้

ตารางที่ ๑

ค่าของ X และ Y ที่อาศัยสมการ Y = 2X เป็นหลัก

ค่าของ X	ค่าของ Y
๑	๒
๒	๔
๓	๖
๔	๘

เมื่อเอาข้อมูลไปใช้ในการทำกราฟ เราจะได้เส้นกราฟที่มีลักษณะดังนี้

รูปที่ ๒ แสดงฟังก์ชันที่เป็นเส้นตรง

เส้นตรงที่ปรากฏอยู่ในรูปที่ ๒ เราเรียกว่าฟังก์ชันที่เป็นเส้นตรง (Linear Function) โดยทั่วไปแบบของฟังก์ชันที่เป็นเส้นตรงเราเขียน ดังนี้

$$Y = a + bX$$

a และ b คือ ตัวคงที่ ในฟังก์ชันในรูปที่ ๒ นั้น b มีค่า = ๒ เสมอ และ X มีค่า = ๐ เสมอครบคือ a ในฟังก์ชันนี้ = ๐ เส้นกราฟก็จะผ่านจุดเริ่มต้น ถ้า a มีค่าเป็นอื่น (หรือ a ≠ ๐) เส้นกราฟก็จะตัดเส้นแกน OY ตัวอย่างที่ยกมาให้คือฟังก์ชัน Y = 2 + 2X เมื่อสมมุติค่าของ X ขึ้น เราก็จะได้ค่าของ Y ดังที่ปรากฏในตารางที่ ๒

ตารางที่ ๒

ค่าของ X และ Y ที่อาศัยสมการ Y = 2 + 2X เป็นหลัก

ค่าของ X	ค่าของ Y
๑	๔
๒	๖
๓	๘
๔	๑๐

เมื่อเราเอาข้อมูลไปใช้ในการทำกราฟ เราจะได้เป็นกราฟที่มีลักษณะดังนี้

การแก้ปัญหาความยากจน

อาจารย์อัมพร วิจิตรพันธ์
คณะเศรษฐศาสตร์

คนรวยยิ่งรวยยิ่งขึ้น คนจนยิ่งจนลง (The rich get richer the poor get poorer) ช้าคนจนยังมีลูกมาก (The poor get children) เป็นแบบมีซ้ำคำพลอย ประเทศกำลังพัฒนามีคนจนมากกว่าคนรวย และคนชั้นกลาง ถ้านำสถิติมาเขียนเป็นกราฟจะได้เป็นรูปสามเหลี่ยม เป็นคนรวยบนยอดแหลมของสามเหลี่ยมมีราว ๕-๑๐% ถัดมาเป็นคนชั้นกลาง (middle class) มีราว ๑๐-๒๐% ที่เหลือฐานของสามเหลี่ยมแทนจำนวนคนจนมีราว ๗๐-๘๕% คนจนนี้ยิ่งจะเพิ่มจำนวนขึ้นเพราะลูกมาก ที่กล่าวกันว่าช่องว่างระหว่างคนจนกับคนรวยห่างออกไปทุกที ถ้าจะเปรียบกับการสร้างอาคาร ฐานรากใช้เสาเข็ม ไม่มีผู้รองรับ ฐานสามเหลี่ยมกว้างใหญ่นี้ จึงขาดความมั่นคง รัฐบาลเสียค่าใช้จ่ายด้านสังคมสงเคราะห์มาก เพื่อกำจุนคนจนจำนวนมากนี้ หรือบางทีใช้เงินไปจนเมื่อยขาตามเต็มไปหมด คนจนนี้ทำให้เกิดแหล่งมลพิษ เกิดความสกปรกต่าง ๆ (pollution) ได้เช่นกัน รวมทั้งปัญหาสุขภาพ, โสเภณี, เด็กกำพร้า ปัญหาเชิงกระจายไปถึงคนรวย จนไล่คนรวยไปอยู่รอบนอกตัวเมือง รัฐบาลพยายามแก้ปัญหาด้วยวิธีการต่าง ๆ แต่หาได้บรรเทาลงจริงจังไม่ เพราะการจัดสรรรายได้ไม่มีทางเท่ากัน แม้รัฐบาลคิดจะแจกเงินให้เท่า ๆ กัน ก็ยากที่จะทำได้ ลองมาคิดทบทวนวิธีแก้อย่างอื่นอีกบ้าง คือ

๑. สร้างสังคมคนชั้นกลาง (middle class society) คือ สังคมที่ไม่จนนัก ไม่รวยนัก กลาง ๆ มีพอกินพอใช้ จะสร้างได้อย่างไร? ดังที่กล่าวมา ถ้าทำเป็นกราฟรูปสามเหลี่ยม ยอดสามเหลี่ยมแทนคนรวย ๕-๑๐% เพื่อลดฐานะมาเป็นคนชั้นกลาง ทำให้โดยเก็บภาษีทางตรงแบบก้าวหน้า (progressive tax) เช่น ภาษีเงินได้, ภาษีเงินได้นิติบุคคล รวมทั้งเรียกเก็บภาษีมรดก เพื่อยกเงินมาหักหยอดไปยังกลุ่มเดี่ยวยลออก, ภาษีการให้โดยเสนหา และภาษีรายได้ที่ไดรับมา โดยไม่ยกทุนออกแรงแต่อย่างใด (unearned income) เช่น ภาษีที่ดินที่ไม่ใช้ทำประโยชน์, ภาษีค่าเช่า, ภาษีที่ดินแดนศักดิ์ผ่าน ฯลฯ คนรวยจะลดความรวยลงทีละน้อย ไม่เป็นการรุนแรงแบบอีกเขาทวีปัสติน แต่เป็นการถอนขนห่านให้ร้องน้อยที่สุด

สำหรับคนจนจำนวน ๗๐-๘๕% ลดจำนวนลงเพื่อไปเพิ่มเป็นคนชั้นกลางได้ด้วยวิธี

๑. ให้การศึกษาอบรมทั้งวิชาชีพและวิชาการ ความจริงทุกประเทศเห็นประโยชน์ของการศึกษา แต่พอจบประถมศึกษาซึ่งเป็นการศึกษาที่รัฐจัดให้เปล่าและเป็นการบังคับแล้ว มักถูกกีดกันด้วยขาดเงินและจำกัดจำนวน โดยอ้างว่าทำให้สิ้นเปลือง ก่อให้เกิดปัญหาทางสังคม และเกินกว่าความต้องการช่วยกำลังคนของประเทศ ยิ่งระดับอุดมศึกษายิ่งเข้มงวดเรื่องจำนวนมากขึ้น จะถูกหรือผิดไม่ขอวิจารณ์แต่ปัญหาสาครกล่าวด้วยสิทธิมนุษยชน มาตรา ๒๖ (๑) กล่าวว่า "ทุกคนมีสิทธิในการศึกษา การศึกษาจะต้องจัดให้เปล่าและเป็นการบังคับ อย่างน้อยถึงขั้นประถมศึกษา จะต้องเปิดการศึกษาทางเทคนิคและวิชาชีพ รวมทั้งอุดมศึกษา ให้ทุกคนเข้าเรียนได้โดยเสมอภาค ตามมาตรฐานแห่งคุณวุฒิ" ฉะนั้น ผู้ที่จบระดับสูง อนุปริญญาหรือเทียบเท่าขึ้นไป จะกลายเป็นคนชั้นกลาง หากออกประกอบอาชีพ

๒. ก่อให้เกิดงานทำ จะมีงานหรือไม่เป็นเรื่องไม่เกิดความคึกของมนุษย์ ขอเสนออีกความคึกเห็น ๒ ประการ

๒.๑ งานเกษตรกรรม อันเป็นหัวใจสำคัญที่เกิบบ้างข้อ ๔ ให้มนุษย์พอกินพอใช้ ความต้องการอาหารภายในประเทศเป็นที่รู้จักกันอยู่ เช่น ข้าว คนไทยบริโภคมีประมาณ ๕ ล้านตัน เหลือส่งขายต่างประเทศ ๕ ล้านตัน เป็นคนแต่ที่ห่วงกันมาก คือ ตลาดต่างประเทศไม่ซื้อหรือซื้อน้อย ทำให้ขายการผลิออกไม่ได้จึงควรได้หาตลาดกันจริงจัง ด้วยการมีทุกการค้าประจำในต่างประเทศ ส่งทูตไปเจรจาหรือส่งพ่อค้าไปเป็นทางการ เพื่อได้ทำสัญญาขายให้ต่างประเทศได้เป็นระยะนาน ๓, ๕ หรือ ๑๐ ปี แล้วแบ่งโควตาให้พ่อค้า ไปผลิตตามส่วน โดยให้พ่อค้าเหล่านี้รวมกลุ่มเกษตรกรที่เพาะปลูกพืชชนิดนั้น ๆ ให้เข้าที่กินและจ้างเขาทำงานนั้น ตามอัตราค่าจ้างที่ร่วมกันกำหนด จะกลายเป็นการทำเกษตรในที่ดินแปลงใหญ่ ทำให้เกิดการประหยัดค่าหลัก economies of large scale production ใช้แทรกเตอร์และเครื่องมือทุ่นแรงได้ แผนนี้ควรได้รับความเห็นชอบจากกรมส่งเสริมการเกษตรแล้วนำไปรวมเป็นแผนพัฒนาเศรษฐกิจที่เอกชนมีส่วนร่วมด้วย

๒.๒ งานอุตสาหกรรม จะเป็นแหล่งงานผู้จบชั้นสูงควรมุ่งเพื่อ อุตสาหกรรมผลิตสินค้าส่งออกเพื่อทดแทนสินค้าที่สั่งเข้ามา (import substitution) เพื่อใช้วัตถุดิบผลิตจากเกษตรกรรมทำ เช่น สับปะรดกระป๋อง, หน่อไม้ฝรั่งกระป๋อง, มะเขือเทศกระป๋อง ฯลฯ จนประเทศกลายเป็นมีของทุกอย่างเพียงพอ (self-sufficient economy) ไม่ต้องพึ่งต่างประเทศ จะไม่ลำบากนักหากต่างประเทศขาดแคลน ขึ้นราคาหรือกักตุน

เพื่อที่จะทราบได้ว่าจะผลิตสินค้าอะไร จำนวนเท่าไร เพื่อให้เป็นไปตามจุดมุ่งหมายดังกล่าวมา ทำให้ด้วยการศึกษาข้อมูลสินค้าเข้าของกรมศุลกากร หากเห็นว่ายังไม่พออาจออกแบบเก็บข้อมูลให้ก็ได้

สำหรับตลาดต่างประเทศใช้วิธีการหาตลาดและให้ได้ทำสัญญาขายระยะยาว ๕ หรือ ๑๐ ปี ดังกล่าวใน ๒.๑ เมื่อรู้ปริมาณผลิตแล้วทำการประกาศส่งเสริม โดยให้ทำแผนการผลิตเสนอให้กรมส่งเสริมอุตสาหกรรม และคณะกรรมการส่งเสริมการลงทุนเห็นชอบ จัดแผนนำเข้าในแผนพัฒนาเศรษฐกิจเอกชนก็จะมีส่วนร่วม ในแผน

สุดท้ายจะเป็นอุดมคติ ผู้เขียนเห็นว่า น่าจะถือเป็นอุดมการณ์ คือ สังคมคนชั้นกลางส่วนใหญ่เป็นทางช่วยให้ประเทศมีสันติสุข ไม่มีผู้ก่อการร้าย ๖ พจน. ๖ รัฐมนตรีเกษตรและสหกรณ์ เคยมีความเห็นเรื่องสังคมคนชั้นกลางไว้เช่นกัน.

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์

ต่อจากหน้า ๔

$$Y - 3X = 8 \quad \dots\dots\dots (๓)$$

$$Y + 2X = 18 \quad \dots\dots\dots (๔)$$

แล้วเอาสมการ (๓) ลบสมการ (๔) เราจะได้ผลลัพธ์ดังนี้

$$5X = ๑๐$$

$$\therefore X = ๒$$

เมื่อเอาค่าของ X ไปแทนค่าในสมการข้างต้นเพื่อหาค่าของ Y เราจะได้

$$(๓) Y - 6 = ๘$$

$$\therefore Y = ๑๔$$

หรือ (๔) $Y + 4 = ๑๘$

$$\therefore Y = ๑๔$$

ในวงการศึกษ
อาจารย์เงาวัดกันณ อนันต์สถานต์
คณะมนุษยศาสตร์

ความสำคัญของภาษาฝรั่งเศสในด้านวิชาการ

ภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่จัดว่าสำคัญมากภาษาหนึ่ง ซึ่งใช้ในการศึกษาระหว่างประเทศ เป็นภาษาทางการทุก และใช้พูดจากัดต่อกันในหมู่ชนชาติยุโรปจำนวนมาก ดังนั้น จึงมีการสนับสนุนให้ใช้ภาษาฝรั่งเศส สำหรับทางด้านวิชาการอย่างจริงจัง โดยเฉพาะอย่างยิ่งวิทยาศาสตร์สมัยใหม่

The Nativelle Foundation for Art and Medicine ซึ่งเป็นมูลนิธิอนันต์สถานต์จารย์ แวร์เนอูซ (Professor Vernejoul) เป็นผู้อำนวยการ ได้จัดตั้งรางวัลไว้สำหรับการค้นคว้าวิจัยทางด้านวิทยาศาสตร์ รางวัลนี้เรียกว่ารางวัลของ เลอแนเกรอ (Jean Lenegre Prize) มีมูลค่า ๑๐๐,๐๐๐ ฟรังก์ ผู้ที่ได้รับรางวัลนี้คือกลุ่มนักค้นคว้าซึ่งมีศาสตราจารย์ปอล คาวีต (Professor Paul David) ผู้อำนวยการสถาบันค้นคว้าเกี่ยวกับหัวใจแห่งมอนทรีออล (Montreal) เป็นหัวหน้า ผู้ร่วมงานได้แก่ผู้เชี่ยวชาญทางด้านระบบวงจรโลหิตและระบบหัวใจ คือนายแพทย์มาร์เช็ล บูร์ธา (Martial Bourassa) และลูเซีย ก็องโป (Lucien Campeau) ผู้เชี่ยวชาญทางศิลปะกรรม คือนายแพทย์โคลก ไกรงแก็ง (Claude Grondin) และปีแยร์ ไกรงแก็ง (Pierre Grondin) ผู้เชี่ยวชาญทางรังสีวิทยา คือนายแพทย์จาค็ส เลสเปรองต์ (Jacques Lespérance) และจาค็ส ซัลเช็ล (Jacques Salmel) นักวิจัยกลุ่มนี้ได้เคยประสบความสำเร็จในการค้นคว้าเกี่ยวกับระบบหัวใจเมื่อไม่นานมานี้ และมีชื่อเสียงโด่งดังมาก การค้นคว้าครั้งใหม่ที่มีขอบเขตกว้างกว่าโครงการครั้งก่อน ๆ เป็นการค้นคว้าเกี่ยวกับการป้องกัน การวินิจฉัยโรค และการรักษาโรคหัวใจ ด้วยเหตุนี้เองพวกเขาจึงได้รับเลือกให้ได้รับรางวัลของ เลอแนเกรอ

นายของ ชาว์บอนแนล (Jean Charbonnel) รัฐมนตรีว่าการกระทรวงอุตสาหกรรมและวิทยาศาสตร์ ซึ่งเป็นผู้ตัดสินให้นักวิจัยกลุ่มนี้ได้รับรางวัลถึงความภาคภูมิใจของเขาเองเมื่อผลปรากฏว่านักวิทยาศาสตร์ผู้ค้นคว้าผลงานอันมีค่าซึ่งเป็นชาวฝรั่งเศส และเห็นว่าผลงานชิ้นนี้เป็นเครื่องพิสูจน์ว่าภาษาฝรั่งเศส สมควรที่ใช้เป็นภาษาสำหรับผลงานทางวิชาการทางด้านวิทยาศาสตร์และวิทยาศาสตร์สมัยใหม่ ทั้งจุดประสงค์สำคัญของ The Nativelle Foundation for Art and Medicine ก็คือสนับสนุนการค้นคว้าทางด้านวิทยาศาสตร์ และสนับสนุนให้ใช้ภาษาฝรั่งเศสด้วย แสดงว่าภาษาฝรั่งเศสเป็นภาษาที่มีความสำคัญ ควรแก่การเผยแพร่ทางด้านวิชาการเป็นอย่างยิ่ง

